

Mien eige mokkel

Refrein:

Iech hōb gedans mèt die mokkel ore laang,
wat hadde veer plezeer, veer raosde op en neer.
Iech voond miech joongk en nog gaar neet aofgedaank,
Zoe woort 't toen al gaw 'n oor of veer.
Iech pakde ins häör hand en loerde get astrant,
Meh wie iech puune wow, zag zie iech bin toch dien vrow.
Geer kint begriepenoe ligk iech bijj häör d'roet,
En maag mèt Vastelaovend neet mie oet.

Koeplèt:

Iech gaon uuch get vertèlle, lèt 'ns op m'n wäörd,
't is neet te geluive, wat miech is gebäörd.
Iech stóng mèt Vastelaovend, örreges aon't buffèt,
Iech zaog 'n aordig maske, en dat naom iech toen mèt.

